

Οι εφημερίδες και τα δελτία ειδήσεων είναι γεμάτα από τα "νέα" των ημερών: συγκρούσεις μεταξύ στελεχών της κυβέρνησης, αυθαιρεσίες της αστυνομίας, αυταρχικές δηλώσεις υπουργών, καταλήψεις στα πανεπιστήμια και πορείες σπουδαστών στους δρόμους, προβλήματα με τα σκουπίδια, διαμαρτυρίες για το συνεχιζόμενο πόλεμο στο Ιράκ, και πολλά άλλα.

Κι όμως, όπως κάθε χρόνο τέτοια εποχή, έτσι και τώρα, ένα αληθινό θαύμα συντελείται στην καθημερινότητα των ανθρώπων που βιαστικά περπατούν στους δρόμους των πόλεων, ακολουθώντας το συνηθισμένο δρομολόγιο: δουλειά - σπίτι - ψώνια - διασκέδαση - κτλ. Και το θαύμα αυτό είναι πως έστω για λίγο, κάτι άλλο επισκιάζει όλα αυτά τα δυσάρεστα και αδιέξοδα προβλήματα. Οι δρόμοι των πόλεων γεμίζουν φως από τα πολύχρωμα φωτάκια που στολίζουν τα δέντρα, τις βιτρίνες των μαγαζιών, τα μπαλκόνια των πολυκατοικιών. Και το φως αυτό, μαγικό μέσα στους σκοτεινούς δρόμους, φωτίζει τους δρόμους της ζωής μας, και φέρνει γαλήνη, και χαρά, τουλάχιστον στους περισσότερους. Είναι και πάλι Χριστούγεννα. Το Αστέρι που σταμάτησε πάνω από το στάβλο όπου βρισκόταν η φάτνη με το βρέφος Ιησού, πολλαπλασιασμένο άπειρες φορές και μεταμορφωμένο με χιλιάδες τρόπους, σταματάει για λίγο πάνω απ' τη ζωή μας, για να τη φωτίσει και να μας υπενθυμίσει τη δυνατότητα της γέννησης της Αγάπης, της Ελπίδας και του Καλού, μέσα στον καθένα, και μέσα στην κοινωνία σαν μία μονάδα.

Η ιστορία του αστεριού που οδήγησε τους τρεις Μάγους στον τόπο που γεννήθηκε ο Χριστός (Κατά Ματθαίον 2.1-12), ακούγεται και πάλι στα σχολεία και βρίσκεται στη σκέψη όλων, παραμένει όμως ένα άλυτο πρόβλημα για εκείνους που αναζητούν μια επιστημονικά ορθή εξήγηση για αυτό το συμβάν.

Τι σημασία θα μπορούσε να έχει η αναζήτηση μιας απάντησης σ' αυτό το ερώτημα σήμερα, σ' ένα κόσμο που γίνεται ολοένα και πιο σκοτεινός, ολοένα και πιο δυσβάσταχτος για τα περισσότερα από τα εκατομμύρια των ανθρώπων που ζουν πάνω στη Γη, ανεξάρτητα από τον "θεό" στον οποίο δηλώνουν ότι πιστεύουν;

Καμιά, ίσως, αν περιοριστούμε στην ιστορική ή την επιστημονική μόνο θεώρηση των πραγμάτων. Αλλά ο Ιησούς που γεννήθηκε πριν τόσα χρόνια στην ταπεινή φάτνη της Βηθλεέμ, κάτω από το φως αυτού του Αστεριού, δεν είναι μόνο ένα ιστορικό πρόσωπο. Είναι πάνω απ' όλα ο φορέας του άχρονου Φωτός και της άρρητης Αγάπης, που δίνει τη ζωή στον κόσμο και σε κάθε πλάσμα μέσα σ' αυτόν. Γι' αυτό, καθετί που σχετίζεται με την εμφάνισή Του και το έργο Του, αποτελεί μια βαθιά διδασκαλία, με πολλές ερμηνείες σε πολλά επίπεδα, και πάνω απ' όλα είναι ιδιαίτερα χρήσιμο για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της καθημερινότητας. Γι' αυτό, επίσης, όλα τα γεγονότα της ζωής του

Χριστού, είναι, και θα παραμένουν πάντα τα πιο αληθινά επίκαιρα Νέα του Κόσμου.

Ο Χριστός γεννήθηκε σε μια φάτνη, στη Βηθλεέμ. Τρεις Μάγοι από την Ανατολή, ειδοποιημένοι από "το Αστέρι Του", έσπευσαν στον Τόπο της Γέννησης, για να προσκυνήσουν το Θείο Βρέφος, και να Του προσφέρουν τα δώρα τους, χρυσό, λίβανι και σμύρνα.

Οι Μάγοι, όμως, δεν είδαν κάτι το άμεσα ορατό στον ουρανό. Αν αυτό είχε συμβεί, θα το έβλεπαν και οι άλλοι, ιδιαίτερα οι Εβραίοι ιερείς που γνώριζαν τις προφητείες, και ανέμεναν την έλευση του Μεσσία (Ησαΐας 60.1). Σύμφωνα με τις προφητείες, ο Τόπος της Γέννησης ήταν ήδη γνωστός (Μιχαΐας 5.1), όπως και η σημασία του αστεριού (Αριθμοί 24.17). Γιατί, το Τι και το Που, είναι πάντα γνωστό. Και οι προφητείες το αναφέρουν: θα γεννηθεί ο Σωτήρας, στη Βηθλεέμ. Η Σωτηρία, με ό,τι μπορεί να περιλαμβάνει αυτή η έννοια, είναι αυτό που έχει ανάγκη ο πάσχων άνθρωπος και η πάσχουσα ανθρωπότητα. Και ο Τόπος, αναφορικά με την προσωπική ιστορία του καθενός, δεν μπορεί να είναι άλλος από τη Φάτνη της Καρδιάς, το μόνο κατάλληλο μέρος για τη γέννηση του Καλού μέσα μας.

Άγνωστο παραμένει το Πότε, ο Χρόνος που θα συμβεί αυτή η γέννηση, γιατί αυτός ο χρόνος εξαρτάται άμεσα από τη συνειδητότητά μας, και την εσωτερική μας κατάσταση. Όταν αυτή η κατάσταση το απαιτήσει, και η συνειδητότητά μας είναι έτοιμη, τότε εμφανίζεται στον Ουρανό το Αστέρι αυτού που Σώζει. Και είναι η Αγάπη, η Έλλογη Αγάπη, αυτή που πάντα σώζει.

Το Αστέρι εμφανίστηκε στον Ουρανό. Δηλαδή σε μια κατάσταση αμέσως πάνω από τη Γη μας, από αυτό που γνωρίζουμε και μπορούμε να διαχειριστούμε με επιτυχία. Βρίσκεται μέσα στο αντιληπτικό μας πεδίο, αλλά πέρα από τον έλεγχό μας. Γι' αυτό, όταν εμφανιστεί, δεν χρειάζεται να κάνουμε τίποτε άλλο απ' το να το ακολουθήσουμε.

Γιατί, όμως, οι άνθρωποι που ζούσαν τότε δεν "είδαν" τίποτε, και μόνον οι τρεις Μάγοι μπόρεσαν να αντιληφθούν το Αστέρι και να το αναγνωρίσουν; Για τους "κοινούς" ανθρώπους, μπορούμε να πούμε πως ο προσωπικός τους Ουρανός ήταν συννεφιασμένος, και το Σημείο δεν μπορούσε να γίνει ορατό. Για τους ιερείς, πως απ' ό,τι φαίνεται, εκτός μεμονωμένων εξαιρέσεων, είχαν καθηλωθεί σ' ένα στατικό παρελθόν, σ' ένα χρόνο έξω από το Χρόνο, και έτσι, στο δικό τους Ουρανό, δεν φάνηκε ποτέ το Αστέρι. Όμως, ο Χρόνος είχε φτάσει. Το Αστέρι του Σωτήρα φάνηκε στον Ουρανό, και οι τρεις Μάγοι ξεκίνησαν να Τον βρουν και να Τον προσκυνήσουν.

Έτσι γίνεται με κάθε παρόμοια γέννηση. Κάθε φορά που κάτι Καλό και Φωτεινό πρόκειται να γεννηθεί μέσα μας, μέσα στη Φάτνη της Καρδιάς μας, ξεκινάει μια σειρά ενεργειών, τις οποίες πρέπει να τις διευκολύνουμε και να τις ενισχύουμε.

Αρχικά υπάρχει μια "προφητεία". Κάποια γεγονότα, σε διάφορα επίπεδα, μας προειδοποιούν πως Κάτι πρόκειται να γεννηθεί, που θα μπορέσει να συμβάλει στη σωτηρία μας, και στη σωτηρία αυτών που βρίσκονται στο περιβάλλον μας. Στη συνέχεια, όλος ο εαυτός μας (σώμα, ψυχή και διάνοια) τίθεται σε επιφυλακή, και στρέφεται προς τον Ουρανό. Όταν έρθει η κατάλληλη Στιγμή, εμφανίζεται στον Ουρανό το Σημείο της

επικείμενης Έλευσης. Ο Ουρανός πρέπει να είναι καθαρός για να είναι διακριτό αυτό το Σημείο, και οι ενέργειες που παρατηρούν τον Ουρανό, να το αντιληφθούν και να το αναγνωρίσουν. Τότε, αυτές κατευθύνονται προς το σημείο που υποδεικνύει το Αστέρι, για να φτάσουν τελικά στην Ιερουσαλήμ, και από εκεί στη Βηθλεέμ. Εκεί, στον Τόπο της Γέννησης και της Συνάντησης, θα προσκυνήσουν το Βρέφος Σωτήρα, και θα Του προσφέρουν ο καθένας το ιδιαίτερο δώρο του.

Πόσες φορές δεν έχουμε ζήσει αυτή την κατάσταση μέσα μας! Πόσες φορές δεν είχαμε προμηνύματα πως κάτι σημαντικό πρόκειται να έρθει, που θα άλλαζε τη ζωή μας! Πόσες φορές δεν φάνηκε το Αστέρι μιας νέας γέννησης, το σκίρτημα ενός ευγενικού συναισθήματος ή μιας ενοποιητικής ιδέας! Και πόσες φορές δεν ξεπρόβαλλε ο υπολογισμός και ο εγωισμός, για να καλύψουν τον Ουρανό και να εμποδίσουν την αναγνώριση, αλλά και την αυθόρμητη κίνηση των ενεργειών της ζωής!

Το Καλό γεννιέται καθημερινά μέσα μας. Και εμείς, τι κάνουμε; Όταν αδρανούμε, ο Νόμος δρα άμεσα. Κάθε φορά που τα Σημεία δεν αναγνωρίζονται, και στον Τόπο της Συνάντησης ο Ερχόμενος μένει μόνος του, τότε Αυτός υποχωρεί, η Συνάντηση δεν πραγματοποιείται και η ευκαιρία χάνεται.

Τι θλιβερό, οι Τόποι της Συνάντησης να μένουν άδειοι. Τι θλιβερό, το "δόξα εν υψίστοις θεώ" να μην δονεί την πλάση μέσα από τα χείλια των αγγέλων.

Γι' αυτό, ας έχουμε συνέχεια την Καρδιά μας ανοικτή στη Γέννηση της Αγάπης και του Καλού μέσα μας.

Ας θυμόμαστε τις "προφητείες" και ας αναζητάμε τα "σημεία".

Ας διατηρούμε τον Ουρανό μας, δηλαδή το έλλογο στοιχείο μας, καθαρό από πλάνες, εμμονές και μνησικακίες, για να μπορούμε να αντιλαμβανόμαστε τα Σημεία.

Ας αφήνουμε ανεμπόδιστη τη ροή όλων των ενεργειών μέσα μας, οι οποίες θα σπεύσουν να υποδεχθούν το Σωτήρα που γεννήθηκε, και να του προσφέρουν όλο το δυναμισμό τους.

Ας εμπιστευθούμε αυτές τις κινήσεις που αυθόρμητα γεννιούνται μέσα μας, και που αρμονικά η μία ακολουθεί και συμπληρώνει την άλλη, για να Γεννηθεί το Φως της Αγάπης, της Αγάπης που η ανθρωπότητα έχει περισσότερο από ποτέ άλλοτε ανάγκη σήμερα, της Αγάπης που χρειάζεται για να υποδεχθεί τη Σοφία που έρχεται, ώστε τα δύο αυτά, ως μονάδα αδιάσπαστη και αδιαίρετη, να μπορέσουν να οδηγήσουν τον Άνθρωπο και την Ανθρωπότητα στη Λύτρωση.

Κίμων Θεοδωρόπουλος

Ημερομηνία καταχώρησης: 28.12.2006